

DHAMMAPADA rozdz.2.1

„Czuwanie”

Czuwanie jest drogą życia.

Głupiec śpi,
jak gdyby już nie żył,
Lecz mistrz czuwa
i żyje wiecznie.

Czuwa. Jest wolny.

Jakże jest szczęśliwy!
Widząc, że czuwanie jest życiem.
Jakże jest szczęśliwy,
Postępując ścieżką przebudzonych.

Z wielką wytrwałością
medytuje, poszukując
wolności i szczęścia.

Więc przebudź się, zastanawiaj, obserwuj.
Pracuj z uwagą i żarliwością.
Żyj w drodze,
A światło będzie rośło w tobie.

Obserwując i pracując
Mistrz buduje dla siebie twierdzę,
Której fale powodzi nie zabiorą.

Głupiec jest niedbały.
Lecz mistrz chroni swego czuwania.
To jest jego najcenniejszy skarb.

Nie daje się ponieść namiętnościom,
Medytuje.
I w sile swego postanowienia
Odkrywa prawdziwe szczęście.